

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod situm urbis Iudæorum secutus est Cap. xxvij

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

maræ scilicet, Scyllæ, ac Cerberi, dicuntur inquit eæ. Finge igitur unam quidem idæam uariæ feræ atque multicapitis, quæ domesticarum capita, & siluestrium ferarum habeat. Difficile inquit est quod fingere te uolo, sed tamen, quia facilius oratione, quam carâ fingimus, progrediamur. Altera ergo idæa leonis fingatur, & postremo hominis. Coniungatur deinde sic in unum, ut hominis imago extrinsecus complecti cætera uideatur, ut qui oculis hoc animal cernit, consimiliter cum eam solummodo uideat, & interiora latent, hominem solummodo esse putet. His ita factis, iniustissime faciet, & inutiliter consullet, qui dicet leonem & cæteras feras nutriendas esse, hominem autem fame sic deneruandum, ut facile a feris ducatur, ipsasque feras non esse ad amorem reducendas, sed incitandas potius, ut inter se pugnantes, alia aliam deuoret. Is autem iustissime simul atque utilissime consullet, qui dicet dandam esse operam diligenter, ut animalis huius compositi, ac multicapitis principatum solus teneat homo & quasi agricola, quæ mansuetæ sunt moderate nutriet, immanes autem feras leonis uiribus usus domet.

Quod in duodecim tribus ciuitatem suam Iudæorum imitatione Plato diuidit.

CAPVT XXVI.

IN duodecim tribus Iudæorū genus diuisum nemo ignorat, quem diuisionis numerum ciuibus suis Plato attribuit, dicēs. In duodecim quam æqualiter fieri potest, uniuersa regio partes partiatur, & forte una tribus unam partem possideat, & duces singularum tribuum eligantur.

Quod situm urbis Iudæorum secutus est.

CAPVT XXVII.

Risci Iudæi metropolim suā diuino cōsilio longe a mari in montibus cōdiderunt. Plato quoque quā in legibus condit urbem, in simili Hierosolymorū loco eā constituit, ut uideant ad urbem Hebræorū respiciēs uerba cōposuisse. Ferme namque inquit o amice per decē milia passuum a mari aberit hæc ciuitas, portumque habebit optimum, & agros regionemque fecundissimam: cauebit autē, ne alia ciuitas prope nīmiū sit, Maritimā eī condere

condere non debemus, ne alienis moribus uarijs uilibusque facili/ usque corrumpatur. Cum autem per decem milia passuum distet a mari, portuosaque optime sit, nec utilitate iocunditateque maris omnino priuatur, nec ita facile moribus alienis repleta, nequitiam fouebit.

De Prudentia.

CAPVT XXVIII.

VNdecimo autē de legibus omnium rerum minimarum etiam curā & gubernationem deo creatori attribuit, im/ pietatisq; crimine illos accusat, qui non agi gubernariq; omnia diuinitus putarit. Primum enim inquit deum iam ambo conceditis, uidere, audire, scireq; uniuersa, nihilq; ipsum pe/ nitus effugere atque latere posse. Est ne ita inquit, an aliter? Ita pro/ fus. Quid porro? posse ne deum omnia concedimus, an contra? nō est negandum inquit omnia deo possibilis esse, optimum autē esse omnes concorditer iam concessimus. Nonne igitur desidia qua/ dam ocioq; pernicioso teneri deus uidebitur, si cum possit & sciat, uniuersum gubernare negligit? Rectissime id abs te dicendum est inquit. Deum igitur putare debemus quanto melior/ potentiorq; caeteris est, immo uero potentissimus atque optimus & sapientissi/ mus, omnibus simul providere. Non enim fas est aliter omnino opi/ nari, falsumq; omnino est, non habere curam artificem his de rebus, quas artificio suo effecit. Et post pauca. Nulla inquit mundi peri/ cula dei prouidentia effugit; nam cum pars totius gratia, nō totum partis factum sit, nullus pene totum gubernat, nisi parti quoq; pro/ uideat. Et post aliqua. Nec enim negligens recte faciens, nec si in profundum terrae deueneris, aut si in caelum euolaueris, sed suppli/ cio congruēti uexaberis, aut hic, aut apud inferos, quod mihi de il/ lis etiam dictum putato, quos tu quoniam magnos de paruis scele/ re quodam euasisse uidisti, a miseria in beatitudinem uenisse dice/ bas. Hæc nonne similia illis sunt? Quo ibo a spiritu tuo? & ubi a fa/ cie tua me abscondam? Si ascendero in caelum, tu illic es, si descen/ dero ad infernum, ades. Si sumptero pennas uentorū, & habitauero in extremis maris: Etenim illic manus tua deducet me.

EVSEBII